

<p>הגירפות מולנו חצו בתנופה, נשימתנו נעתקה ונשמתנו ריחפה. פגישה שכזאת, עם הגבוהה שבחיות, לחמשת הגדולים השישית נוספה.</p>	<p>צלצולי משכוכית בשמורה, נגורונגורו זהו שם ושירה. במכתש - תיבת נוח, לחי יש מנוח, הצלה מהכחדה גמורה.</p>	<p>בנות שבט המוללה העצמאיות, עובדות בחוות חקלאיות. בפרויקט כלכלי, עם דגש ניהולי, מוכיחות הן יוזמות נשיות.</p>	<p>חנוכיית הנשים של אורית, הודלקה כמסורת יומית. ושמונת ימי החנוכה, ביבשת אפריקה הרחוקה הקרינו חוויה ייחודית.</p>
<p>עדרי הזברות מתקדמים בטור ארוך לאזור בו ימצא עשב ללחוך בנחישות מהלכים לרוויה נמשכים בעונת היובש מים לצרוך</p>	<p>לבני הדטוגה – רועי הבקר, ריבוי הנשים הוא עסק יקר. עבור אישה התמורה, מן העדר עשרה, העשיר בגברים מאושר.(מעושר)</p>	<p>במעגל נשים משותף, רגש עז את כולנו שטף. מעוצמת החיבור, בריקוד ודיבור, הדומה את כולנו עטף.</p>	<p>בחוצות ארושה על האופניים, הרכיבה מאתגרת ומתישה שבעתיים. בדרך חתחתים, איברים רועדים, מכון כושר לרגליים וידיים.</p>
<p>חמש לביאות התפרסו למארב, על זברה בודדת שזיהו במרחב. התפצלו, התגנבו, השתופפו התקרבו, אך - הטרף נמלט בעור שיניו.</p>	<p>כשאשכול בננות על ראש, הן הולכות זקופות כמו ברוש. עם רצון לחקות, וריבוי החלקות, ניסיון קל הספקנו לרכוש.</p>	<p>אמא טרזה – כבר דרך כוכבה, אמרה את דבריה בהמון ענווה, "אנחנו לא יכולות לעשות דברים גדולים אנחנו יכולות לעשות דברים קטנים עם המון אהבה."</p>	<p>ביער גשם סבוך ומוגן, הכול לצפייה היה ערוך ומוכן. קופי קולובוס לבני זנב, ובלו מנקיס במרחב, הציגו הופעה לעניין.</p>
<p>הלביאות הרעבות הביאו את המנה, באפלו נטרף – הארוחה מוכנה. האריות טורפים, השאר מצפים, עומדים בתור לשאריות בהמתנה.</p>	<p>שתי קבוצות נמיות התנגשו, על טריטוריה פרטית התעקשו. קפצניות צרחניות, לוחמניות תוקפניות, בפרומון את שטחן הן משחו..</p>	<p>בודה בודה – מחכים מסיעים, בצד הדרך על אופנועים. המוני גברים, בערים וכפרים, מרוויחים משכורתם מנוסעים.</p>	
<p>לשבט המסאים - רועי הבקר, במכתש נגורונגורו להתגורר מותר. גבוהי קומה נודדים, בצבעי הלבוש מתבלטים, צביונם בסוואנה נשמר.</p>	<p>בשטחי הבוש הרחבים, הבושמנים- בני שבט ההדזבה סובבים. אורח- חייהם ותרבותם, לקוחים מסביבתם, בבריאה הטבעית משתלבים.</p>	<p>פילים מתנגחים חט אל חט, נלחמים מי שליט מי נשלט. ובצד הפילה, נכחה בצילה, של בחירת הזכר באחת.</p>	
<p>בנקיק עמק אולדובאי, האדם הקדמון בעבר חי. עם העובדות בשטח, השתכנענו לבטח- ברגליו השאיר את התוואי.</p>	<p>בני שבט ההדזבה – באלף השלישי, מקיימים תרבות קדומה באופן ממש. הגברים ציידים מוצלחים, הנשים מלקטות בין שיחים, קרובים לאדם הקדמון- האנושי.</p>	<p>הגירפים בשעת החיזור, מקדימים נגיעות לחיבור. בצוואר נגיחות, דחיפות וטפיחות, פעילים בעידון והידור.</p>	
<p>במישורי הסרנגטי רחבי ידיים, האדמה חובקת ענני שמיים. משטחים עד האופק, מגבירים את הדופק, ממראות לא שבעות העיניים.</p>	<p>עץ הבאובב הכביר, נוף קדומים בראשיתי מאדיר. הבושמנים לצידו, מוגנים על ידו, נהנים מטובו למכביר.</p>	<p>אריות נמרים קרנפים באפלו ופילים, נחשבים בשמורות לחמשת הגדולים. כל אוכלי הבשרים, ומלחכי הכרים, את שרשרת המזון מפעילים.</p>	<p>ב"שאנגה" עוסקים בעבודה מעשית, נדיבות ואדיבות היא השפה הראשית. ואנשים עיוורים רואים, ואנשים חרשים שומעים, מקבלים הזדמנות לתפנית ממשית.</p>